

Afhændelsen skal gaae for sig, maa jo dog væsentligt ogsaa berøe paa Ministeriet, forsaavidt dette har Overbestyrelsen af Godsset. Dette er nu vel ikke Tilfældet med Hensyn til alt det Gods, som nævnes i § 4; navnlig finder en saadan Overbestyrelse ikke Sted, hvad Klostergodserne angaaer, men derimod finder en lignende Overbestyrelse Sted med Hensyn til en stor Deel af det til andre Stifter hørende Gods, og Forholdet mellem Ministeriet og den locale Bestyrelse vilde efter min Mening forrykkes, hvis man saaledes vilde udtale, at den locale Bestyrelse skulde være forpligtet til at sælge, naar Ministeriet dog maatte finde, at under nærværende Omstændigheder kunde Salget ikke foregaae, eller ialtsald. ikke vilde billige de Betingelser, hvorunder Salget er foreslaaget.

Fscherning: Det, der har bragt Forslagsstillerne til at stille dette Forslag, har været, at man har frygtet for, at § 4 kunde betragtes som svækkende en tidligere Lovbestemmelse af en mere indgribende Natur. Saasnart Ministeriet erkjender, at Loven af 13de Mai 1769 § 7 bliver staaende usvækket ved Magt, efterat § 4 i denne Lov er antagen, kan det ikke have nogen særdeles Betydning at tilføie den her anførte Sætning; men, dersom man kan formode, at Ministeriet er af den Formening, at Loven af 13de Mai 1769 lider en Indskrænkning ved, hvad her er sagt i § 4, vil man see, det er nødvendigt at bringe en saadan Tilføielse tilveie. Det kan jo naturligtvis ikke være Folkethingets Hensigt at indskrænke den hidtil bestaaende Lovgivning i den Retning, her er Spørgsmaal om. Spørgsmaalet dreier sig ikke om, hvad der maa forstaaes ved Udtrykkene her i § 4. I Forordningen af 1769 hedder det: „De, som Inspection og Direction er ansfortroet over publique Godser, saasom Universtitetets, Communitetets, Kirkers, Skolars, Hospitalers og andre til publique Stifter eller Embeder henlagte Godser, have at seederhen o. s. v.“ Altsaa „de have at seederhen“, at disse Godser gaae over til Selveiendoms paa en vis Maade; dette have de at seederhen til, det er Noget, som findes jævnlige i Loven, og ellers altid er forstaaet saaledes, at det paaligger dem at bringe dette til Udførelse, naar passende Leilighed gives, Naar man

ikke antager, at det har den Betydning, har det ingen Betydning. Det kan ikke nytte, at de sidde og see paa, at det skeer, det paa sættes dem at bringe det dertil, at det skeer. At man nu i en lang Række af Aar har glemt, at denne Forpligtelse var tilføiede, bør dog ikke svække den, den bør dog ligesuldt bestaae. Om jeg forstod den ærede Minister ret, meente han, at det, som staaer i § 7, angik ikke den overordnede Bestyrelse, men kun Inspectionerne og Directionerne, og Loven her skulde dog give den overordnede Bestyrelse sin Hjemmel til at handle; men her troer jeg atter er en suldkommen Misforstaaelse. Ethvert Paalæg, som gives den Underordnede, gives tillige den Overordnede, det vil sige, at, naar Directionerne og Inspectionerne have at see til, at det skeer, siges det tillige til Ministrene, at Ministrene, Regjeringsmændene, have at see til, at det ikke bliver uden Frugt. Det er deres Forpligtelse at paasee, at Loven bliver udført, og Loven paalægger Directionerne og Inspectionerne at udføre den. Naar altsaa Inspectionerne og Directionerne forsømme at udføre den, behøves der ikke noget specielt Lovbud for, at de kunne paalægge Inspectionerne og Directionerne at gjøre deres Pligt, der behøves intet Lovbud dertil; naar de forsømme det, forsømme de at gjøre en Pligt, der ligger i deres Embedes Natur. — Det, som her forekommer mig at maatte være det Afgjørende for dette Forslags Skæbne, er, om Ministeriet erkjender, at, hvorledes end nærværende Lovs § 4 bliver affattet, bliver Loven af 13de Mai 1769 staaende usvækket. Saasnart det er anerkjendt, saasnart det er anerkjendt, at § 4 ikke indskrænker Betydningen af Lovbudet i § 7 i Loven af 13de Mai 1769, troer jeg, at de ærede Forslagsstillere tilligemed mig ikke skulle være utilbøielige til at tage Forslaget tilbage, for at lette Lovens Fremgang saa meget som muligt.

Ministeren for Kirke og Undervitsningsvæsenet: Jeg kan saalidet som min høitagtede Collega antage, at den omhandlede Paragraph, saaledes som den er vedtagen, kunde svække § 7 i Forordningen af 13de Mai 1769; men jeg maa dog bemærke, at det forekommer mig, at den ærede Forslagsstiller vil